

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:1024

av **Jonas Jacobsson Gjörtler (M)**

Konto för frivillig värnskatt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta ett separat konto för inbetalning av frivillig värnskatt och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Alliansregeringen genomförde mellan 2006 och 2014 en rad skattelättnader för vanliga löntagare, i syfte att göra det mer lönsamt att arbeta och samtidigt skapa ökad sysselsättning.

Att låta arbetande människor få behålla mer av det man tjänar är både ett mål i sig och ett viktigt medel i den ekonomiska politiken. Lägre skatter innebär större frihet och ökat handlingsutrymme för individen, samtidigt som det leder till ökad sysselsättning.

I den allmänna debatten hörs emellertid åtskilliga röster som ifrågasätter att människor får behålla mer av det de själva arbetat ihop. Argumentationen bygger oftast på en konstruerad motsättning mellan hög välfärd och lägre skattetryck. Motståndarna till skattelättnaderna hävdar att pengarna gör större nytta inom exempelvis skola, vård och omsorg än hos den som har arbetat ihop dem.

Argumentationen haltar ordentligt i sak; nästan 60 procent av reformutrymmet 2010–2014 användes av alliansregeringen till olika utgiftsreformer och endast 40 procent till skattelättnader. Sverige är fortfarande i allra högsta grad ett högskatteländ. Sedan 2006 har resurserna till vård, skola och omsorg ökat rekordmycket, samtidigt som låg- och medelinkomsttagare genom de genomförda skattelättnaderna nu får behålla mer av sin lön. Totalt motsvarar lättnaderna mer än en hel månadslön extra årligen efter skatt, pengar som självklart gör stor skillnad för människors vardagsekonomi.

När välbemedlade människor, som inte sällan själva är duktiga på att nyttja kryphål i skattesystemet i syfte att betala mindre skatt, tvärsäkert påstår att låg- och medelinkomsttagare inte behöver fler skattelättnader avslöjar det både bristande insikt om och förakt för många människors vardagssituation.

För några år sedan konstaterades i en undersökning att var tredje LO-medlem saknade sparkapital och varannan hade mindre än 20 000 kronor på banken. Var fjärde LO-medlem pensionssparade inte, på grund av att man inte ansåg sig ha råd. Detta är följderna av ett högskattesamhälle som har gjort det mindre lönsamt att arbeta och närmast omöjligt att lägga undan pengar till en egen buffert. Situationen förbättrades gradvis under alliansregeringsåren, men för många människor är de höga skatterna fortfarande ett tungt ok att bära. Med den rödgröna regeringens kraftiga skattehöjningar för vanligt folk förvärras situationen snabbt igen.

Välfärd är fungerande vård, skola och omsorg. Men välfärd är också att pengarna för vanliga hårt arbetande människor räcker månaden ut, att de räcker till att köpa nya skor åt barnen och kanske även till att göra något roligt på semestern. All välfärd administreras inte av staten.

Det är lätt och vanligt, särskilt för debattörer på vänsterkanten, att glömma bort att det inte finns några statliga pengar alls i utgångsläget – resurserna måste alltid först skapas av vanliga hårt arbetande människor.

Av debatten framgår i vilket fall att det uppenbarligen finns människor som är beredda att betala ännu mer i skatt än vad de gör idag. Denna vilja att bidra extra till det gemensamma bör naturligtvis uppmuntras på ett klokt sätt, utan att andra människor drabbas.

Staten bör därför inrätta ett särskilt konto för ”frivillig värnskatt”. På kontot kan den som anser sig ha pengar över och som vill att den offentligfinansierade delen av välfärden ska få mer resurser ge sitt frivilliga bidrag.

Det lär förvisso redan idag vara möjligt att frivilligt betala mer i skatt, om man vill, men genom att inrätta ett specifikt konto för ändamålet kan det göras tydligare, både för den som vill ge mer pengar och för allmänheten som kan få besked om hur mycket frivilligt donerade extrapengar som kommer in.

På kontot kan till exempel den som är emot jobbskatteavdraget frivilligt sätta in en summa motsvarande avdraget, som mest drygt 25 000 kronor om året. Den som vill kan naturligtvis sätta in ännu mer.

Jag föreslår att alla pengar som sätts in på kontot för frivillig värnskatt öronmärks och oavkortat går till satsningar inom den offentligfinansierade välfärden, främst skola, vård och omsorg.

Jonas Jacobsson Gjörtlér (M)